

PROROCIIA LUI DANIL

Cap 1

Daniil, Ananie, Misail și Azarie în robie să aleg, ca știind limba haldeilor să stea înaintea împăratului. Și schimbându-li-să numele, dobândesc de la mai-marele famenilor ca numai cu legumi să se hrănească, apă bând. Cărea făcând, fețele lor mai cărnose era decât a celor ce să hrănea cu bucate împărătești. Căroră Dumnezeu înțelepciune le-au dat, și lui Daniil, fără de aceea, și cunoștința visurilor.

1. **I**n anul împărăției lui Ioachim, împăratului Iudii al treilea, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, în Ierusalim și o au conocit.
2. **Și** au dat Domnul în mâna lui pre Ioachim, împăratul Iudii, și o parte din vasele casii lui Dumnezeu. Și le-au purtat în pământul Sinar în casa dumnezeului său și vasele le-au băgat în casa vistierii dumnezeului său.
3. **Și** au zis împăratu lui Asfenez, mai-marelui famenilor, să aducă dintre fiii lui Israil și din sămânța crăiască și a tiranilor |
- 75v 4. Copii, întru carii nu iaste vro mache, înfrumsățați la față și învățați întru toată înțelepciunea, grijnici cu știința și deprinși cu învățătura și carii să poată sta în polata împăratului, să-i înveațe scriptura și limba haldeilor.
5. **Și** le-au rânduit împăratul hrană pe fieștecarea zi din bucatele sale și din vinul din carea bea el, ca, hrânindu-să în trei ani, apoi să stea înaintea împăratului.
6. Fost-au, dară, dintre dânșii fiii Iudii, Daniil, Ananie, Misail și Azarie.
7. **Și** le-au pus mai-marele famenilor nume, lui Daniil Valtasar, lui Ananie Sidrah, lui Misail Misah și lui Azarie Avdenago.
8. **Și** au pus Daniil în inima sa să nu să pângărească din masa împăratului, nici din vinul beuturii lui, și au rugat pre mai-marele famenilor ca să nu să spurce.
9. **Și** au dat Dumnezeu lui Daniil har și milă înaintea căpeteniei famenilor.
10. **Și** au zis căpeteniia famenilor cătră Daniil: „Eu mă tem de domnul meu, împăratul, care v-au rânduit bucate și beătură, carele, de va vedea fețele voastre mai veaștede decât a celoraalți tineri, vârsnicii voștri, veți osândi capul meu împăratului”.
11. **Și** au zis Daniil cătră Malasar, pre care-l rânduisse căpetenia famenilor preste Daniil, Ananie, Misail și Azarie:
12. „Cearcă-ne, rogu-te, pre slugile tale zeace zile și să ni să dea legumi a mânca și apă a bea.
13. **Și** te uită la fețele noastre și la fețele copiilor carii să hrănesc cu bucată împărătească și, precum ți să va vedea, vei face cu slugile tale”.
14. Carele, auzind acest cuvânt, i-au ispitit zeace zile.
- 76r 15. Iară după zeace zile, s-au arătat fețele lor mai bune și mai cărnose decât a tu | | turor copiilor carii să hrănea cu bucată împărătească.

16. Iară Malasar lua bucatele și vinul beuturii lor și le da lor legumi.

17. Iară copiii lor le-au dat Dumnezeu cunoștință și deprindere în toată cartea și înțelepciunea, iară lui Daniil, cunoștința tuturor vedeniilor și a visurilor.

18. Plinindu-să, dară, zilele după care zisea împăratul să să ducă înlăuntru, i-au dus căpetenia famenilor înaintea lui Navohodonosor.

19. Și, grăindu-le lor împăratul, nu s-au aflat aseamenea dintre toți ca Daniil, Ananie, Misail și Azarie și au stătut înaintea împăratului.

20. Și tot cuvântul înțelepciunii și al înțelegerii, care au întrebat de la dânșii împăratul, l-au aflat într-înșii zăciuit preste toți gâcitorii și vrăjitorii carii era întru toată împărăția lui.

*Gios. 6, 28.

21. *Și au fost Daniil până la anul dintâi al împăratului Chirului.

Cap 2

Neputând înțelepții haldeilor descoperi visul lui Navohodonosor și poruncindu-să a-i ucide, lui Daniil, ce să ruga, Dumnezeu le-au descoperit taina. Carele împăratului dezvoalbe visul despre un mare chip și tâlcuirea lui despre patru părți. Carea fiind Navohodonosor, lui Daniil să închină și jârtve și tămâie au poruncit a-i aduce, mărturisind pre Domnul Dumnezeu și înălțind pre Daniil.

1. n anul al doilea împărăției lui Navohodonosor au văzut Navohodonosor vis și s-au cutremurat duhul lui și somnul lui au fugit de la el.

2. Și au poruncit împăratul ca să să cheme gâcitorii și vrăjitorii și fermecătorii și haldeii, ca să spuie împăratului visurile sale. Carii vinind, au stătut înaintea împăratului. |

3. Și au zis cătră dânșii împăratul: „Văzut-am vis, și, cu mintea turburându-mă, nu știu ce am văzut”. 76v

4. Și au răspuns haldeii împăratului sireneaște: „Împărate, în veac să trăiești! Spune visul slugilor tale și tâlcuirea lui o vom spune”.

5. Și, răspunzând împăratul, au zis haldeilor: „Cuvântul s-au depărtat de la mine. De nu-mi veți spune visul și părerea lui, veți peri voi și casele voastre să vor face de obște.

6. Iară de veți vesti visul și părerea lui, plată și daruri și cinste multă veți lua de la mine. Visul, dară, și tâlcuirea lui îm vestiți”.

7. Răspuns-au a doua oară și au zis: „Împăratul spuie visul slugilor sale și tâlcuirea lui o vom spune”.

8. Răspuns-au împăratul și au zis: „Adevărat am cunoscut că răscumpărați vreamea, știind că s-au depărtat de la mine cuvântul.

9. De nu-m veți spune, dară, visul, o judecată iaste de voi, că și tâlcuirea vicleană și plină de înșelăciune ați alcătuit, ca să-m grați până va trece vreamea. Deci visul îm spuneți ca să știu că și tâlcuirea lui adevărat veți grai”.

10. Și răspunzând haldeii înaintea împăratului, au zis: „Nu e om pre pământ care să poată plini cuvântul tău, o împărate. Ci nici cineva dintre împărații cei mari și putearnici întreabă acest fealiu de cuvânt de la careva gâcitoriu și vrăjitoriu și haldeu”.

11. Căci că cuvântul carele tu cauți, o împărate, greu iaste. Nici să va găsi cineva care să-l poată spune înaintea împăratului, afară de dumnezei a căroră petreacere nu e cu oamenii”.

12. Carea auzind împăratul, în iuțime și-ntru mânia mare, au poruncit să piară toți înțelepții Vavilonului.

13. Și, ieșind judecata, înțelepții să omorâia | | și să căuta Daniil și soții lui, să piară. 77r

14. Atunci, Daniil au cercetat despre leage și despre judecată de la Arioh, căpetenia oastei împăratului, care ieșise a omorî pre înțelepții Vavilonului.

15. Și au întrebat pre cel ce luase putearea de la împăratul pentru ce pricină așa nemilostivă judecată au ieșit de la fața împăratului. Și spuind Arioh lui Daniil lucrul,

16. Daniil, întrând, au rugat pre împăratul să i să dea vreamă a spune împăratului dezlegarea.

17. Și au intrat în casa sa și lui Ananie și Misail și Azarie, soțiilor sale, le-au spus lucrul,

18. Ca să caute milă de la fața Dumnezeului ceriului despre taina aceasta și să nu piară Daniil și soții lui cu ceialalți înțelepții Vavilonului.

19. Atunci, lui Daniil, prin vedenie, noaptea s-au descoperit taina și bine au cuvântat Daniil pre Dumnezeul ceriului.

20. Și, grăind, au zis: „Fie numele Domnului binecuvântat din veac și până în veac, că înțelepciunea și tăria Lui sânt,

21. Și el schimbă vremile și vremile vieții, și mută împărățiile și le rânduieste, dă înțelepciune înțelepților și cunoștință celor ce înțeleg învățătura.

22. Acela descopere ceale adânce și ascunse și cunoaște ceale ce sânt întru întunecare și lumina cu El iaste.

23. Ție, Dumnezeul părinților noștri, mă mărturisesc și pre Tine te laud, că înțelepciune și tărie mi-ai dat, și acum mi-ai arătat de care Te-am rugat, că cuvântul împăratului mi l-ai deșchis”.

77v | 24. După aceastea, Daniil, întrând la Arioh, pre care rânduiuse împăratul să piarză înțelepții Vavilonului, așa i-au grăit: „Pre înțelepții Vavilonului nu-i pierde. Du-mă pre mine înaintea împăratului și dezlegarea voui vesti împăratului”.

25. Atunci Arioh, grăbind, au dus pre Daniil la împăratul și au zis lui: „Aflat-am om din fiii mutării Iudii, care va vesti împăratului dezlegarea”.

26. Și au răspuns împăratul și au zis lui Daniil, a căruia nume era Valtasar: „Gândești adevărat că-m vei putea spune visul care am văzut și tâlcuirea lui?”

27. Și, răspunzând Daniil înaintea împăratului, au zis: „Taina carea împăratul întreabă, înțelepții, gâcitorii, vrăjitorii și fermecătorii nu o au putut spune împăratului.

28. Ci iaste Dumnezeu în ceriu, Care dezvălește tainele, Cel ce au spus ție, împărate Navohodonosor, ceale ce vor să fie în vremile ceale mai de-apoi. Visul tău și vedeniile capului tău în culcușul tău aceastea sânt:

29. Tu, împărate, ai început a gândi în așternutul tău ce va fi după aceastea și Cel ce dezvălește tainele Ț-au arătat ție ceale viitoare.

30. Și mie, nu întru înțelepciunea carea iaste întru mine mai mult decât întru toți cei vii, taina aceasta s-au descoperit, ci ca să se areate împăratului tâlcuirea și gândurile minții tale să le știi.

31. Tu, împărate, vedeai și, iată, ca un chip mare. Chipul acel mare și înalt sta înaintea ta și vederea lui era groaznică.

32. Capul acestui chip era de aur bun, iară pieptul și brațele de argint, iară pânțele și coapsele de aramă.

78r | 33. Iară fluierile de fier a picioarelor, o parte era de fier, iară alta de lut. | |

34. Vedeai așa până ce s-au tăiat o piatră din munte fără mâni. Și au lovit chipul în picioarele lui ceale de fier și de lut și le-au sfărâmat.

35. Atunci s-au zdrobit aseamenea fierul, lutul, arama, argintul și aurul, s-au făcut ca pleava arii de vara, carea s-au răpit de vânt; nici loc s-au aflat lor. Iară piatra carea lovise chipul s-au făcut munte mare și au umplut tot pământul.

36. Acesta e visul, și tâlcuirea lui vom spune înaintea ta, împărate:

37. Tu împăratul împărăților ești; și Dumnezeul ceriului împărăția și tăria și stăpânirea și slava Ț-au dat.

38. Și toate în care lăcuiesc fiii omenești și fiarale câmpului și paserile ceriului le-au dat în mâna ta și supt stăpânirea ta toate le-au rânduit. Tu, dară, ești capul cel de aur.

39. Și după tine să va scula altă împărăție, mai mică decât tine, de argint și a triia, altă împărăție, de aramă, carea va porunci tot pământului

40. Și a patra împărăție va fi ca fierul; precum fierul sfărâmă și le moaie toate, așa va sfărma și va zdrobi toate aceastea.

41. Iară căci că ai văzut o parte a picioarelor și a deagetelor de vasul olariului, și o parte de fier, împărăția va fi despărțită, carea va răsări din rădăcina fierului, precum ai văzut fierul mestecat cu vasul de lut.

42. Și deagetele picioarelor de o parte de fier și de o parte de lut, de o parte împărăția va fi întreagă și de altă parte, zdrobită.

43. Iară că ai văzut fierul mestecat cu vasul de lut, să vor mesteca, adecă cu sămânța omenească, ci nu să vor lipi împreună, precum fierul nu să poate mesteca cu vasul de lut. |

78v | 44. Iară în zilele acelor împărății, va deștepta Dumnezeu ceriului împărăție carea în veac nu să va răsipi, și împărăția ei altui norod nu să va da. Și va sfărâma și va mistui toate împărățiile aceastea, și aceaea va sta în veac.

45. Precum ai văzut că din munte s-au tăiat piatra fără mâni și au sfărâmat vasul de lut și fierul și arama și argintul și aurul, Dumnezeu cel mare au arătat împăratului ceale ce vor fi după aceaea. Și adevărat e visul și crednicioasă tâlcuirea lui”.

46. Atunci împăratul Navohodonosor au căzut pre fața sa și s-au închinat lui Daniil și jirtve și tămâie au poruncit să-i jârtvuiască.

47. Și grăind împăratul, au zis lui Daniil: „Adevărat Dumnezeuul vostru Dumnezeuul dumnezeilor iaste și Domnul împăraților și Cel ce descopere tainele, că tu ai putut deschide această taină”.

48. Atunci împăratul au râdicat pre Daniil întru înălțime și daruri multe și mari i-au dăruit și l-au rânduit căpetenie preste toate ținuturile Vavilonului și mai mare legiutorilor, preste toți împărații Vavilonului.

49. Iară Daniil au poftit de la împăratul și au rânduit preste lucrurile ținutului Vavilonului pre Sidrah, Misah și Avdenago, iară însuși Daniil era în ușile împăratului.

Cap 3

Ananie, Misail și Azarie nevrând a să închina chipului ce râdicase împăratul Navohodonosor, legați să trimit în cuptoriul ce ardea cu foc, în carele nevătămați rămâind, să mărturisesc Domnului că pentru păcatele neamului său pă | timesc năcazuri. Și, cerând mila Lui, îndeamnă pre toată zidirea a binecuvânta pre Domnul. Carea socotind Navohodonosor, au amețit și, ieșind ei din cuptoriu, binecuvântează pre Dumnezeuul lor, poruncind să se ucigă oricine L-ar blăstăma. 79r

1. avohodonosor, împăratul Vavilonului, au făcut un chip de aur lung de coți șasăzeaci, lat de coți șasă, și l-au așezat în câmpul Deirii, în ținutul Vavilonului.

2. Deci, Navohodonosor împăratul au tremis să adune vătavii, boiarii, și judecătorii, voivozii, și tiranii, și ispravnicii și pre toate căpeteniile ținuturilor, ca să adune la înnoirea chipului care râdicase Navohodonosor împărat.

3. Atunci s-au adunat vătavi, boiari, și judecătorii, voivozi, și tirani, și cei mari carii era rânduiți ispravnici și toate căpeteniile ținuturilor, ca să să împreune la înnoirea chipului care râdicase Navohodonosor împăratul; și sta înaintea chipului ce pusease Navohodonosor împăratul.

4. Și pristavul strâga cu tărie: „Voao să zice, noroadelor, neamurilor și limbilor:

5. În ceasul în care veți auzi sunetul trâmbiții și al surlei și al alăutei și al canonului și al organului și al viersurilor și al tot fealiul de musică, căzând vă închinați chipului celui de aur care l-au rânduit Navohodonosor împăratul.

6. Iară cel ce nu va cădea să se închine într-acel ceas să va trimite în cuptoriul ce arde cu foc”.

7. După aceastea, dară, îndată cât au auzit toate noroadele sunetul trâmbiții, al surlei și al alăutei, al canonului și al organului | și al viersurilor și al tot fealiul de musică, căzând toate noroadele, neamurile și limbile, s-au închinat chipului celui de aur, care-l făcuse Navohodonosor împăratul. 79v

8. Și îndată, într-acea vreme apropiindu-să nește oameni haldei, au pârât pre jidovi.

9. Și au zis: „Navohodonosor, împărate, în veac să trăiești!

10. Tu, împărate, ai pus poruncă ca tot omul care va auzi sunetul trâmbiții, al surlei, și al alăutei, al canonului, și al organului, și al viersurilor, și a tot fealiul de musică să cază și să să închine chipului celui de aur.

11. Iară carele nu va cădea să se închine să să trimiță în cuptoriul ce arde cu foc.

12. Deci sânt nește bărbați jidovi pre carii i-ai rânduit preste lucrurile ținutului Vavilonului, Sidrah, Misah și Avdenago. Bărbații aceștia au urgisit, împărate, porunca ta. Pre dumnezeii tăi nu-i cinstesc și chipului celui de aur, care ai râdicat, nu să închina”.

13. Atunci Navohodonosor, cu iuțime și cu mânie, au poruncit să se aducă Sidrah, Misah și Avdenago; carii de sârg s-au adus înaintea împăratului.

14. Și grăind Navohodonosor împăratul, au zis lor: „Adevărat, Sidrah, Misah și Avdenago, pre dumnezeii miei nu cinstiți și chipului de aur care am râdicat nu vă închinați?

15. Acum, dară, de sântei gata, ori în ce ceas veți auzi sunetul trâmbiții, al surlei, și al alăutei, al canonului, și al organului, și al viersurilor, și al tot fealiul de musică cădeți și vă închinați chipului care am făcut. Iară de nu vă veți închina, într-același ceas vă veți trimite în cuptoriul ce arde cu || foc. Și cine e Dumnezeu care să vă scoată din mânil meale?” 80r

16. Răspunzind Sidrah, Misah și Avdenago, au zis împăratului Navohodonosor: „Nu-i lipsă să răspundem despre aceasta ție,

17. Că iată, Dumnezeuul nostru, pre Carele cinstim, ne poate scoate din cuptoriul ce arde cu foc, și din mânil tale, o împărate, a ne slobozi.

18. Iară de nu va vrea, să știi, împărate, că dumnezeii tăi nu-i cinstim și chipului de aur, care ai râdicat, nu ne închinăm”.

19. Atunci Navohodonosor s-au umplut de iuțime și vederea feții lui s-au schimbat preste Sidrah, Misah și Avdenago și au poruncit să se aprinză cuptoriul de șapte ori mai mult decât să obicinuise a să aprinde.

20. Și unor oameni mari din oastea sa le-au poruncit ca, cu picioarele legate, pre Sidrah, Misah și Avdenago să-i arunce în cuptoriul ce ardea cu foc.

21. Și îndată, bărbații aceia legați, cu nădragii săi și cu tiverele și cu încălțămintele și cu vejmintele s-au aruncat în mijlocul cuptoriului ce ardea cu foc,

22. Căci că porunca împăratului stăjia. Iară cuptoriul era aprins foarte și pre bărbații aceia, carii îi aruncase pre Sidrah, Misah și Avdenago, i-au omorât para focului.

23. Iară acești trei bărbați, adecă Sidrah, Misah și Avdenago au căzut în mijlocul cuptoriului ce ardea cu foc, legați.

Aceaste ce urmează nu să află în cărțile ovreiești.

24. Și, umblând prin mijlocul văpăii, lăudând pre Dumnezeu și binecuvântând pre Domnul,

25. Și, stând, Azarie s-au rugat așa și, deșchizând gura sa în mijlocul focului, au zis:

80v 26. „Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și proslăvit e | numele Tău în veaci.

27. Că drept ești întru toate care ai făcut noao și toate lucrurile Tale, adevărate și căile Tale, dreapte și toate judecățile Tale, adevărate.

28. Că judecăți direapte ai făcut, după toate care ai adus asupra noastră și a sfintii cetăți a părinților noștri, Ierusalimul. Că întru adevăr și judecată ai adus toate acestea pentru păcatele noastre.

29. Că am păcătuit și nedrept am lucrat depărtându-ne de la Tine și am greșit întru toate.

30. Și poruncile Tale nu le-am auzit, nici le-am ținut, nici am făcut precum poruncisă și noao, ca bine să ne fie.

31. Toate, dară, care ai adus asupra noastră și toate care ai făcut noao în dreaptă judecată le-ai făcut.

32. Și ne-ai dat în mâinile nepriiatinilor noștri, celor nedrepti și răi și nelegiuitori, și împăratului celui nedrept și mai rău preste tot pământul.

33. Și acum nu putem a deșchide gura. Rușine și ocară ne-am făcut slugilor Tale și celor ce Te cinstesc.

34. Să nu ne dai, rugămu-ne, în veac pentru numele Tău și să nu răsipești testamântul Tău.

35. Nici să iai mila Ta de la noi, pentru Avraam, iubitul Tău, și Isaac, sluga Ta, și Israil, sfântul Tău,

36. Căroră le-ai grăit, făgăduind că vei înmulți sămânța lor ca stealele ceriului și ca năsipul care iaste în țărurile mării.

37. Pentru că, Doamne, ne-am împușinat mai mult decât toate neamurile și sântem smeriți întru tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

38. Și nu iaste în vremea aceasta căpetenie și povățuitoriu, proroc, nici ardere de tot, nici jârtvă, nici aducere-înainte, nici tămâie, nici || loc de pârgă înaintea Ta, 81r
39. Ca să putem afla mila Ta, ci în suflet zdrobit și în duh smerit să fim priimiți.
40. Ca într-o ardere de berbeci și de tauri și ca în mii de miei grași, așa să fie jârtva noastră înaintea Ta astăzi, ca să-Ți placă, că nu e rușine celor ce să mărturisesc întru Tine.
41. Și acum urmăm după Tine și ne teamem de Tine și căutăm fața Ta.
42. Să nu ne rușinezi, ci fă cu noi după blândețele Tale și după mulțimea milii Tale.
43. Și ne scoate cu minunile Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne.
44. Și să se rușineaze toți cei ce arată slujilor Tale ceale reale, rușineaze-se în toată putearea Ta, și vârtutea lor să se zdrobească.
45. Și să știe că Tu ești Domnul Dumnezeu, sângur și slăvit preste toată lumea”.
46. Și nu înceta cei ce-i aruncase, slujitorii împăratului, a aprinde cuptoriul cu cătran și cu câlți și cu rășină și cu vițe.
47. Și să vărsa para peste cuptoriu, coți patruzeci și noao.
48. Și au rupt și au aprins pre carii au aflat lângă cuptoriu dintre haldei.
49. Iară îngerul Domnului s-au pogorât cu Azarie și cu soții lui în cuptoriu și au scuturat para focului din cuptoriu.
50. Și au făcut mijlocul cuptoriului ca vântul ce suflă afară și nu i-au atins nicidecum focul, nici i-au întristat, nici ceva greotăte le-au adus.
51. Atunci acești trei ca dintr-o gură lăuda și slăvea și binecuvânta pre Domnul în cuptoriu, zicând:
52. „Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și slăvit și pururea înălțat în veac și bine e cuvântat numele slavii Tale cel sfânt și lăudat și preainălțat întru toți veacii. 81v
53. Bine ești cuvântat în bisearica slavii Tale cea sfântă, și prealăudat și preaslăvit în veaci!
54. Bine ești cuvântat pre scaunul împărăției Tale și prealăudat și preainălțat în veaci!
55. Bine ești cuvântat cel ce privești adâncurile și șezi preste hieruvimi și lăudat și preainălțat în veaci.
56. Bine ești cuvântat întru tăriia ceriului și prealăudat și preaslăvit în veaci.
57. Binecuvântați, toate lucrurile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci.
58. Binecuvântați, îngerii Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci.
- *Psalm. 148, 3. 59. *Binecuvântați, ceriuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L înălțați în veaci!
60. Binecuvântați, toate apele care sânt preste ceriuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
61. Binecuvântați, toate puterile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
62. Binecuvântați, soarele și luna, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
63. Binecuvântați, stealele ceriului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
64. Binecuvântați, toată ploaia și roao, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
65. Binecuvântați, toate duhurile lui Dumnezeu, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
66. Binecuvântați, focul și zăduhul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
67. Binecuvântați, frigul și căldura, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci! ||
68. Binecuvântați, roaole și bruma, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci! 82r
69. Binecuvântați, gerul și frigul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
70. Binecuvântați, ghețile și zăpăzile, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
71. Binecuvântați, nopți și zile, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
72. Binecuvântați, lumina și întunearecul, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
73. Binecuvântați, fulgere și nori, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
74. Binecuvântați, pământul pre Domnul! Să-L laude și să-L preainălțe în veaci!
75. Binecuvântați, munți și măguri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
76. Binecuvântați,, toate ceale ce răsăriți pre pământ, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
77. Binecuvântați, izvoarele, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
78. Binecuvântați, mări și râuri, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
79. Binecuvântați, chitii și toate ceale ce să clătesc în ape, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
80. Binecuvântați, toate paserile ceriului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
81. Binecuvântați, toate hiarăle și dobitoacele, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci!
82. Binecuvântați, fiii oamenilor, pre Domnul! Lăudați-L și-L preainălțați în veaci! |

- 82v 83. Bindecuvânteaze Israil pre Domnul! Laude-L și-L preînălțe în veaci!
 84. Bindecuvântați, preoții Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preînălțați în veaci!
 85. Bindecuvântați, slugile Domnului, pre Domnul! Lăudați-L și-L preînălțați în veaci!
 86. Bindecuvântați, duhuri și sufletele dreptilor, pre Domnul! Lăudați-L și-L preînălțați în veaci!
 87. Bindecuvântați, cei sfinți și smeriți cu inima, pre Domnul! Lăudați-L și-L preînălțați în veaci!
 88. Bindecuvântați, Ananie, Azarie, Misail, pre Domnul! Lăudați-L și-L preînălțați în veaci, că ne-au scos din iad și ne-au mântuit din mâna morții și ne-au izbăvit din mijlocul văpăii ce arde și din mijlocul focului ne-au scos!
 89. Mărturisiți-vă Domnului că e bun, că în veac e mila Lui.
 90. Bindecuvântați, toți cei temători de Dumnezeu, pre Domnul, Dumnezeul dumnezeilor! Lăudați-L și vă mărturisiți Lui, că în toți veacii e mila Lui!

Până aici în cel ovreiesc nu iaste, și ceale ce am pus din tiparnica lui Theodotion s-au prefăcut.

91. Atunci Navohodonosor împăratul au amețit și s-au sculat de pripă și au zis celor mari ai săi: „Au nu trei bărbați am trimis în mijlocul focului ferecați?” Carii răspunzind împăratului, au zis: „Adevărat, împărate!”
 92. Răspuns-au și au zis: „Iată, eu văzu patru bărbați slobozi și îmblând în mijlocul focului și nici o strâcare iaste într-înșii, și fața a patrulei, aseamenea fiiului lui Dumnezeu”.
 83r 93. Atunci s-au apropiat Navohodonosor la ușa cuptoriului ce ardea cu foc și au zis: „Sidrah, Misah și Avdenago, slugile Dumnezeului celui înalt, ieșiți și veniți”. Și îndată au ieșit Sidrah, Misah și Avdenago din mijlocul focului.
 94. Și adunându-să vătavii și boiarii și judecătorii și putearnicii împăratului, să uita la bărbații aceia, că nici o putere au avut focul în trupurile lor și un păr din capul lor nu era ars și hainele lor nu să schimbasse și mirosul focului nu trecuse printr-înșii.
 95. Și începând Navohodonosor, au zis: „Bine e cuvântat Dumnezeul lor, a lui Sidrah, Misah și Avdenago, Care au trimis îngerul Său și au scos slugile Sale, cei ce au crezut într-Însul. Și cuvântul împăratului l-au schimbat și au dat trupurile sale, ca să nu slujască și să nu să închine a tot dumnezeul, afară de Dumnezeul său.
 96. De la mine, dară, s-au pus această poruncă: la tot norodul, neamul și limba, oricare va grăi blăstăm împotriva Dumnezeului lui Sidrah, Misah și Avdenago să piară și casa lui să se jefuiască, că nu iaste alt Dumnezeu care să poată așa mântui”.
 97. Atunci împăratul au rânduit pre Sidrah, Misah și Avdenago în țânutul Vavilonului.
 98. Navohodonosor împăratul: „Tuturor noroadelor, neamurilor și limbilor carii lăcuiesc pre tot pământul, pace voao să se înmulțască!
 99. Seamne și minuni au făcut la mine Dumnezeul cel înalt. Plăcutu-mi-au, dară, a propovedui
 100. Seamnele Lui, că mari sânt, și minunile Lui, că tari sânt, și împărăția Lui, împărăție veacinică și putearea Lui, *în neam și în neam.

*Gios. 4, 31
și 7, 14.

Cap 4

- 83v *Visul lui Navohodonosor de copaciul cel înalt tăiat, sângur Daniil îl tâlcuiaște că el, din împărăție izgonindu-să, în șapte ani cu fiarăle va petrece. Îndeamnă-l, drept aceea, ca cu milosteniile să-și răscumpere păcatele. Ci măcar că să plineaște visul pentru mândria lui, până când au cunoscut pre Dumnezeul ceriului, și atunci întru împărăția sa să întoarce.*

1. „u Navohodonosor așezat eram în casa mea și înflurind în polata mea.
2. Vis am văzut, carele m-au înfricoșat, și gândurile mele în așternutul meu și vedeniile capului meu m-au turburat.
3. Și prin mine s-au dat poruncă să se aducă înaintea mea toți înțelepții Vavilonului și să-mi spuie dezlegarea visului.
4. Atunci întra găcitorii, vrăjitorii, haldeii și fermecătorii, și visul l-am povestit înaintea lor. Și dezlegarea lui nu mi-au spus.
5. Până când soțul au intrat înaintea mea, Daniil, căruia numele Valtasar, după numele dumnezeului meu, carele avea Duhul Dumnezeilor celor sfinți în sâneși, și visul înaintea lui l-am grăit.

6. «Valtassar, căpetenia găcitorilor, pentru că eu știu cum că Duhul Dumnezeilor celor sfinți ai întru tine și toată taina nu iaste cu neputință ție, vedeniile visurilor mele care am văzut și dezlegarea lor vestește!

7. Vedenia capului meu în culcușul meu vedeam și, iată, un copaciu în mijlocul pământului, și înălțimea lui foarte.

8. Mare copaciu și tare și înălțimea lui atingea ceriul. Vederea lui era până la marginea a tot pământul.

9. Frunzele lui frumoasă foarte și rodul lui foarte și hrana tuturor într-însul. Supt || dânsul 84r
lăcuia jivinii și fiară, și în ramurile lui petreacea paserile ceriului, și dintr-însa să hrănea tot trupul.

10. Vedeam întru vedenia capului meu preste așternutul meu, și straje și Cel Sfânt din ceriu s-au pogorât.

11. Străgat-au cu tărie și așa au zis: «Tăiați copaciul și dărămați ramurile lui, scuturați frunzele lui și răsipiți rodurile lui! Fugă fiarale ce sânt supt el și paserile din ramurile lui!

12. Însă odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați și să se leage cu legătură de fier și de aramă, în buruianele ce sânt afară, și cu roua ceriului să se ude, și cu fiarale partea lui în buruianele pământului.

13. Inima lui de la cea de om să se schimbe și inimă de fiară să i să dea și șeapte vremi să se schimbe preste el.

14. În judecata străjarilor s-au judecat și cuvântul sfinților și cearerea, până când vor cunoaște cei vii că stăpânește Cel Înalt întru împărăția oamenilor și oricui va vrea o va da, și pre cel mai smearin dintre oameni va rânduie preste ea'.

15. Acest vis am văzut eu, Navohodonosor împăratul. Tu, dară, tâlcuirea spune-mi degrabă, că toți înțelepții împărăției mele nu-mi pot spune dezlegarea, iară tu poți, că Duhul Dumnezeilor celor sfinți iaste în tine».

16. Atunci Daniil, căruia numele Valtassar, au început între sine tăcut a gândi ca într-un ceas și gândurile lui îl turbura pre el. Și răspunzând împăratul, au zis: „Valtassar, visul și tâlcuirea lui să nu te turbure”. Răspun|s-au Valtassar și au zis: „Domnul meu, somnul celor 84v
ce te urăsc și tâlcuirea lui vrăjmașilor tăi să fie.

17. Copaciul care ai văzut, înalt și gros, a căruia înălțime agiungea la ceriu și vederea lui, preste tot pământul,

18. Și ramii lui frumoși foarte, și rodul lui foarte, și hrana tuturor într-însul, supt dânsul lăcuind fiarale câmpului și în ramurile lui zăbovind paserile ceriului,

19. Tu ești, împărate, care te-ai mărit și te-ai puternicit, și mărirea ta au crescut și au sosit până la ceriu și putearea ta la marginile a tot pământul.

20. Iară că au văzut împăratul straja și pre Cel Sfânt pogorându-să din ceriu și zicând: «Tăiați copaciul și-l răsipiți, însă odrasla rădăcinilor lui în pământ lăsați, și să se leage cu fier și cu aramă în ierburi afară, și cu roaoa ceriului să se stropească, și cu fiarale să fie hrana lui, până când șapte vremi să vor schimba preste el»,

21. Aceasta e tâlcuirea judecății Celui Preaînalt, carea au venit preste domnul meu împăratul:

*Jos 5, 21. 22. Te vor lepăda dintre oameni și cu fierile și cu dobitoacele va fi lăcașul tău, *și fân ca boul vei mânca, și cu roaoa ceriului te vei stropi, și șeapte vremi să vor schimba preste tine, până când vei cunoaște că stăpânește Cel Preaînalt preste împărăția oamenilor și oricui vrea o dă.

23. Iară că au poruncit să să lase odrasla || rădăcinilor lui, adecă a copaciului, împărăția 85r
ta ție va rămânea, după ce vei cunoaște a fi putearea cerească.

*Ecli. 3, 33. 24. Pentru aceea, împărate, sfatul meu placă ție *și păcatele tale cu milostenii le răscumpără și nedreptățile tale cu mila săracilor, ca doară va ierta greșalele tale”.

25. Toate acestea au venit preste Navohodonosor împăratul.

26. După sfârșitul a doasprăzece luni, în curtea Vavilonului să primbla.

27. Și au răspuns împăratul și au zis: „Au nu acesta e Vavilonul cel mare, care eu l-am zidit spre casa împărăției, în vârtutea puterii mele și întru slava podoabii mele?”

28. Și încă cuvântul fiind în gura împăratului, glas din ceriu au fost: „Ție să zice, Navohodonosor împărate: împărăția ta va trece de la tine.

29. Și dintre oameni te vor lepăda și cu fierile și cu dobitoacele va fi lăcașul tău, fân ca boul vei mânca, și șeapte vremi să vor schimba preste tine până când vei ști că stăpânește Cel Preaînalt întru împărăția oamenilor și oricui va vrea o dă”.

30. Într-aceiași ceas s-au plinit cuvântul preste Navohodonosor și dintre oameni s-au lepădat, și fân ca boul au mâncat, și cu roaoa ceriului trupul lui s-au întinat, până când perii lui ca asămănarea pajurilor au crescut și unghile lui, ca a paserilor.

31. „Deci, după sfârșitul zilelor, eu, Navohodonosor, ochii miei la ceriu i-am rîdicat și simțirea mea mi s-au întors. Și bine am cuvîntat pre Cel Înalt și pre Cel Viu în veac L-am lăudat și L-am slăvit, *Că putearea lui e puteare veacinică și împărăția Lui în neam și în neam.

*Sus 3, 100.

Jos 7, 24.

85v 32. Și toți lăcuiitorii pămîntului la El spre | nimica s-au socotit, că după vreaerea Sa face și întru puterile ceriului, și în lăcuiitorii pămîntului. Și nu iaste cine să steaie împotriva mîinii Lui și să-I zică: «Căci ai făcut?»

33. Într-aceaea vreamă sîmțirea mea s-au întors la mine și la cinstea împărăției mele și la podoabă am ajuns și chipul meu s-au întors la mine. Și cei mari ai miei și boiarii miei m-au căutat și întru împărăția mea m-am întors; și mărime mai mare mi s-au adaos.

34. Acum, dară, eu, Navohodonosor, laud și măresc și slăvesc pre Împăratul ceriului, că toate lucrurile Lui sînt dreapte, și căile Lui, judecăți; și pre cei ce umblă întru mîndrie îi poate smeri”.

Cap 5

După ce Valtasar în ospăț bea cu ai săi din vasele bisearicii Domnului, lăudând idolii săi, au văzut deagete în păreate scriind. Care scrisoare sîngur Daniil o au putut ceti și tâlcui, pentru că urmînd adecă lui Navohodonosor, își rîdicase inima împotriva lui Dumnezeu, lăudând idolii, aseamînea i să va lua împărăția. Deci cinstindu-să Daniil și împăratul într-aceaeași noapte omorât fiind, au urmat Darie Medianul.

1. altasar împăratul au făcut uspățu mare celor mari ai săi o mie și fieștecarele după a sa vîrstă bea.
2. Poruncit-au, dară, amețit de vin, să se aducă vasele ceale de aur și de argint, care le adusease Navohodonosor, tatăl lui, din bisearica carea au fost în Ierusalim, ca să bea cu eale împăratul și cei mari ai lui și muierile lui și țiitoarele.
3. Atunci s-au adus vasele ceale de aur și de argint, care le adusease din bisearica ce fusease în Ierusalim și au beut cu eale împăratul și cei || mari ai lui și muierile și țiitoarele lui.
- 86r 4. Bea vinul și lăuda pre dumnezeii săi cei de aur și de argint, de aramă, de fier și de lemn și de piatră.
5. Într-aceleaș ceas s-au arătat deagete ca o mînă de om scriind pe păreate în preajma sfeacnicului, în fața păreatelui polății împărătești. Și împăratul vedea deagetele mîinii ce scria.
6. Atunci fața împăratului s-au schimbat și gândurile lui îl turbura și închieturile rărunchilor lui să slăbănogea și jenunchele lui împreună să lovea.
7. Străgat-au drept aceaea împăratul foarte, să aducă pre vrăjitori, haldei și fermecătorii. Și, grăind împăratul, au zis înțelepților Vavilonului: „Oricare va ceti scriptura aceasta și tâlcuirea ei și o va vâdi cu urșinic să va îmbrăca și lanțu de aur va avea în grumazi și al treilea întru împărăția mea va fi”.
8. Atunci, întrînd toți înțelepții împăratului, n-au putut nici scriptura a o ceti, nici tâlcuirea a o spune împăratului.
9. De unde împăratul Valtasar destul s-au turburat și fața lui s-au schimbat, ci și cei mari ai lui să turbura.
10. Iară împărăteasa, pentru lucrul ce să întâmplase împăratului și celor mari ai lui, în casa uspățului au intrat. Și grăind au zis: „Împărate, în veac să trăiești! Nu te turbure gândurile tale, nici fața ta să se schimbe!
- 86v 11. Iaste om întru împărăția ta, care Duhul Dumnezeilor celor sfinți are întru sine. Și în zilele tătâni-tău știind, și înțelepciune s-au a |flat într-însul. Că și împăratul Navohodonosor, tatăl tău, căpeteniia vrăjitorilor, descântătorilor, haldeilor și fermecătorilor l-au rînduit; tată-tău, am zis, o împărate!
12. Că duh mai mare și priceapere și înțeleagere și tâlcuirea visurilor și arătarea celor tînuite și dezlegarea celor legate s-au aflat într-însul, adecă în Daniil, căruia împăratul i-au pus nume Valtasar. Acum, dară, Daniil să se chiiame și tâlcuirea o va spune”.
13. Deci s-au adus Daniil înaintea împăratului, cătră carele, grăind împăratul, au zis: „Tu ești Daniil, din fiii robii Iudii, pre carele l-au adus tatăl meu împăratul din Iudeia?”
14. Auzit-am de tine că Duhul Dumnezeilor ai și știința și înțeleagerea și înțelepciunea mai de prisosit s-au aflat în tine.
15. Și acum au intrat înaintea mea înțelepții, vrăjitorii, ca să citească scrisoarea aceasta și să-m spuie tâlcuirea ei, și n-au putut spune înțeleagerea acestui cuvânt.

16. Iară eu am auzit de tine că poți tâlcui ceale întunecoase și a dezlega ceale legate. De poți, dară, citi scriptura și tâlcuirea ei a mi-o spune, cu urșinic te voi îmbrăca și lanțu de aur împrejurul grumazului tău vei avea și al trilela întru împărăția mea căpetenie vei fi”.

17. La carele răspunzind Daniil, au zis înaintea împăratului: „Darurile tale fie ție și cinstele casii tale altuia le dă, iară scrisoarea o voiu ceti ție, împărate, și tâlcuirea ei voiu arăta ție.

18. O, împărate, Dumnezeu cel preainalt împărăție | | și mărire și slavă și cinste au dat lui Navohodonosor, tătâni-tău. 87r

19. Și pentru mărirea carea îi dedeese, toate noroadele, neamurile și limbile să cutremura și să temea de el; pre carii vrea îi bătea, și pre carii vrea îi omorea, și pre carii vrea îi înălța, și pre carii vrea îi smerea.

20. Iară când s-au înălțat inima lui și duhul lui s-au întărit spre mândrie, s-au pus jos din scaunul împărăției sale și slava lui s-au luat.

*Sus 4, 22. 21. *Și dintre fiii oamenilor s-au lepădat, ci și inima lui cu fierile s-au pus, și cu asinii sălbateci era lăcașul lui, și fân ca boul mânca, și cu roaoa ceriului trupul lui s-au întinat, până când au cunoscut că puteare are Cel Preainalt întru împărăția oamenilor și ori pre care va vrea îl va deștepta preste ea.

22. Și tu, fiiul lui, Valtasar, n-ai smerit inima ta, știind toate acestea.

23. Ci asupra Stăpânitoriului ceriului te-ai rădicat, și vasele casii Lui s-au adus înaintea ta, și tu și cei mari ai tăi și muierile tale și fiitoarele tale vin ați beut cu iale. Și dumnezeii cei de argint și de aur și de aramă, de fier și de lemn și de piatră, carii nu văd, nici aud, nici sâmtesc, i-ai lăudat. Iară pre Dumnezeu, Cel ce are suflarea ta în mâna Sa și toate căile tale, nu l-ai slăvit.

24. Pentru aceea, de la El s-au trimis deagetul mâinii care au scris aceasta, ce s-au însămnat.

25. Și aceasta e scrisoarea carea s-au scris: Mane, Thechil, Fares.

26. Și aceasta e tâlcuirea cuvântului: Mane | „numărat-au Dumnezeu împărăția ta și 87v
o au plinit”;

27. Thechil „pusu-te-ai în cumpănă și te-ai aflat mai puțin având”;

28. Fares „împărțitu-s-au împărăția ta și s-au dat medeanilor și perseanilor”.

29. Atunci poruncind împăratul, s-au îmbrăcat Daniil cu urșinic și s-au dat lanțu de aur în grumazii lui și s-au vestit despre el că are puteare al treilea întru împărăția sa.

30. Într-aceaea noapte ucis au fost Valtasar, împăratul haldeilor.

31. Și Darie Medeanul au urmat întru împărăție, de ani șasăzeci și doi fiind.

Cap 6

Daniil preste vătavii împărăției să rânduiască și pârât fiind că porunca împăratului nu ținuse, căci că Dumnezeului ceriului să ruga, s-au trimis în lacul leilor. Și a doao zi nevătămat s-au scos, trimițându-să și îndată rumpându-să pârâșii lui. De care lucru îndemnat fiind împăratul, în ținuturile sale, de Dumnezeul lui a să teame au poruncit.

1. lăcut-au lui Darie și au rânduit preste împărăția sa vătavi o sută și doaozeci, ca să fie întru toată împărăția sa.

2. Și preste aceia trei căpetenii, dintre carii Daniil unul era, ca vătavii să dea lor samă, și împăratul să nu sprijinească greotatea.

3. Deci, Daniil întrecea pre toate căpeteniile și vătavii, că Duhul lui Dumnezeu mai mare era într-însul.

4. Iară împăratul cugeta a-l rândui preste toată împărăția. Pentru aceea, căpeteniile și vătavii căuta prilej să afle vină lui Daniil, din coastele împăratului. Și nici o | | pricină 88r
și prepus au putut afla, căci că era credincios și toată vina și prepusul nu să afla într-ânsul.

5. Și au zis oamenii aceia: „Nu vom afla lui Daniil acestuia ceva pricină, de nu cumva în legea Dumnezeului său”.

6. Atunci căpeteniile și vătavii au înșelat pre împăratul și așa au grăit lui: „Darie împărate, în veac să trăiești!

7. Sfat au făcut toate căpeteniile împărăției tale, boierimea și vătavii, bătrânii și judecătorii, să iasă poruncă împărătească și vestire ca tot cine va ceare ceva cearere de la oricare dumnezeu și de la om, până la treizeci de zile, fără numai de la tine, împărate, să se trimiță în lacul leilor.

8. Și acum, dară, împărate, întărește sfatul și iscălește porunca, ca să nu să schimbe ce s-au așezat de medeani și de perseani, nici să o cuteaze cineva treace”.

9. Iară împăratul Darie au pus înainte porunca și o au așezat.

10. Carea înțelegând Daniil, adecă, rânduita leage, au intrat în casa sa. Și cu fereștile deșchise în cămara sa, în preajma Ierusalimului, de trei ori în zi pleca genunchele sale și să închina și să mărturisea înaintea Dumnezeului său, precum mai înainte a face să obicinuisse.

11. Deci, oamenii aceia mai cu de-adinsul căutând, au aflat pre Daniil rugându-să și foarte ceind de la Dumnezeul său.

12. Și, apropiindu-să, au grăit împăratului despre poruncă: „Împărate, au n-ai rânduit ca tot omul care va ceare de la oarecare dintre dumnezei și dintre oameni, până la treizeci de zile, fără de la tine, împărate, să se trimiță în lacul leilor?” Cătră carii, răspunzând împăratul, au zis: „Adevărat e cuvântul, după judecata medeanilor și a perseanilor, carea a o treace nu-i slobod”. |

88v 13. Atunci, răspunzând, au zis înaintea împăratului: „Daniil dintre fiii robii Iudei n-au grijit de leagea ta și de porunca ce ai așezat, ci de trii ori în zi să roagă cu cearea sa”.

14. Care cuvânt auzându-l împăratul, destul s-au turburat. Și pentru Daniil au pus inima să-l sloboază, și până la apunerea soarelui să ostenea a-l scoate.

15. Iară oamenii aceia înțelegând pre împăratul, i-au zis: „Să știi, împărate, că leagea medeanilor și a perseanilor iaste ca toată judecata ce au rânduit împăratul să nu fie slobod a să schimba”.

16. Atunci împăratul au poruncit și au adus pre Daniil și l-au aruncat în lacul leilor. Și au zis împăratul lui Daniil: „Dumnezeu tău, pre Carele pururea cinstești, Acela te va izbăvi”.

17. Și s-au adus o piatră și s-au pus pre gura lacului, carea o au pecetluit împăratul cu inelul său și cu inealele celor mari ai săi, ca nu ceva să se facă împotriva lui Daniil.

18. Și s-au dus împăratul în casa sa și au dormit necinat și bucate nu s-au adus înaintea lui, ci și somnul s-au depărtat de la dânsul.

19. Atunci împăratul dimineață sculându-să, degrabă au mers la lacul leilor.

20. Și, apropiindu-să de lac, pre Daniil cu glas de lacrimi l-au strâgat și au grăit cătră el: „Daniil, sluga lui Dumnezeu celui viu, Dumnezeu tău, Căruia tu slujești pururea, gândești că te-au putut izbăvi de lei?”

21. Și Daniil împăratului răspunzând, au zis: „Împărate, în veac să trăiești!

89r 22. *„Dumnezeu meu au trimis pre îngerul Său și au închis gurile leilor și nu m-au vătămat, că înaintea Lui dreptate s-au aflat în | |tru mine, ci și înaintea ta, împărate, greșală n-am făcut”.

23. Atunci împăratul foarte s-au bucurat pentru dânsul și pre Daniil au poruncit a-l scoate din lac. Și s-au scos Daniil din lac și nici o vătămare s-au aflat într-însul, căci că au crezut Dumnezeului său.

24. Iară poruncind împăratul, s-au adus oamenii aceia carii pârăse pre Daniil și în lacul leilor s-au aruncat, ei și fiii lor și muerile lor. Și n-au ajuns până la fața lacului până când i-au apucat leii și toate oasele lor le-au sfărâmat.

25. Atunci Darie împărat au scris tuturor noroadelor, neamurilor și limbilor, celor ce lăcuia peste tot pământul: „Pace voao să să înmulțască!

26. De la mine s-au rânduit porunca, ca întru toată împărăția și biruința mea să se cutremure și să să spăimântează de Dumnezeu lui Daniil, că Acela iaste Dumnezeu viu și veacinic în veaci, și împărăția Lui nu să va răsipi și putearea Lui până în veac.

27. Acela e izbăvitorul și mântuitor, care face seamne și minuni în ceriu și pre pământ, Cel ce-au izbăvit pre Daniil din lacul leilor”.

28. *Iară Daniil au rămas până la împărăția lui Darie și până la împărăția lui Chir Perseanul. *Sus 1, 21.

Cap 7

Vedenia lui Daniil despre patru fiară, ce însămnă patru împărății. De Cel Vechiu de Zile și de împărăția Lui și de slujitori, carele judecând au perit fiările. De Acesta apropiindu-să Fiiul Omenesc, ia putearea veacinică și nestrăcicioasă împărăție. Să dovedesc împărățiile ceale prin fiară însămnate și mai vârtos ceaea ce prin a patra fiară și prin coarnele ei să însămnează, carea va împărăți până la | vreamă și la vremi și la mijlocul vremilor.

89v

1. n anul dintâiu a lui Valtasar, împăratului Vavilonului, Daniil vis au văzut. Iară vedenia capului lui în culcușul său. Și visul, cu cuvânt scurt scriind, îl cuprinde și, la puține strângându-l, zice:

2. „Vedeam întru vedenia mea noaptea și, iată, patru vânturile cerului oștea în marea cea mare.

3. Și patru fieri mari să suia din mare osebite între sine.

4. Cea dintâi, ca leița și arepi avea de pajură. Mă uitam până când s-au zmult arepile ei și s-au luat de pre pământ și pre picioare ca omul au stătut și inimă de om i s-au dat.

5. Și, iată, altă fiară, aseaminea ursului, de o parte au stătut. Și trei rânduri era în gura ei și în dinții ei, și așa îi zicea: «Scoală, mănca cărnuri multe!»

6. După aceastea mă uitam, și, iată, alta ca pardosul, și arepi avea ca paserea, patru preste sine, și patru capete era în fiară, și puteare i s-au dat.

7. După aceasta mă uitam în vedeniia nopții, și, iată, a patra fiară groaznică și minunată și tare foarte, dinți de fier avea mari, mănând și sfărâmând, și cealeaalte cu picioarele călcând. Și nu era aseaminea celorlalalte fiară, care văzusem mai înainte de ea, și avea zece coarne.

8. Mă uitam la coarne, și, iată, un corn altul, mititel, au răsărit din mijlocul acelora; și trei din coarnele dintâi s-au zmult de la fața ei. Și, iată, ochi ca ochi de om era în cornul acesta și gură grăind lucruri mari.

9. Priveam până când scaunele s-au pus și Cel Vechiu de Zile au șezut. Văjmântul Lui alb ca zăpada și perii capului Lui ca lâna cea curată. Thronul Lui, văpaie de foc; roatele lui, foc aprins. ||

*Apoc. 5, 11. 10. Râu de foc și reapede ieșia de la fața Lui. *Mii de mii slujia Lui și de zece ori câte 90r
o mie sute de mii sta înaintea Lui. Judecata au șezut și cărțile s-au deșchis.

11. Priveam pentru glasul cuvintelor celor mari, care cornul acela grăia. Văzut-am că să omorâse fiara și perise, trupul ei și să dedeese a să arde cu foc.

12. Și a celoraalalte fieri să luase putearea și vremile vieții rânduite era lor, până la vream și la vream.

13. Priveam, dară, în videniia nopții, și, iată, cu norii cerului ca Fiul Omului vinea și până la Cel Vechiu de Zile au agiuns și înaintea Lui l-au adus.

*Sus 3, 100 și 4, 21. 14. Și i-au dat puteare și cinste și împărăție; toate noroadele și neamurile, și limbile Aceluia vor sluji. *Putearea Lui, puteare veacinică, carea nu să va lua, și împărăția Lui, carea nu să va strâca.

Mihei 4, 7. Luca 1, 32. 15. Îngrozitu-s-au duhul meu, eu, Daniil, m-am înfricoșat de aceastea, și vedeniile capului meu m-au turburat.

16. Apropiatu-m-am cătră unul dintre cei ce sta înaintea și adevărul cercam de la el despre toate aceastea. Care mi-au spus tâlcuirea cuvintelor și m-au învățat.

17. «Aceaste patru fiară mari, patru sânt împărății, care să vor scula de pre pământ.

18. Și vor priimi împărăția lui Dumnezeu celui preaînalt și vor dobândi împărăție până în veac și în veacul veacilor».

19. După aceasta am vrut cu de-adinsul a ști despre fața a patra, carea foarte neaseaminea era de cătră toate și groaznică foarte; dinții și unghiile ei de fier mânca și sfărâma, și cealeaalte cu picioarele sale călca.

90v 20. Și din zece coarne, carea avea în cap, și dintr-altul, ce răsărise mai înainte de ce căzuse trei coarne | și din cornul cel ce avea ochi și gură grăind lucruri mari, și era mai mare decât cealealalte.

21. Priveam, și, iată, cornul acela făcea războiu asupra sfinților și-i biruia,

22. Până când au venit Cel Vechiu de Zile și judecată au dat sfinților Celui Preaînalt; și vreamea au sosit și împărăția au dobândit sfinții.

23. Și așa au zis: «Fiara a patra, împărăția a patra va fi pre pământ, carea mai mare va fi decât toate împărățiile și va îmbuca tot pământul și-l va călca și-l va sfărâma.

24. Iară zece coarne a ceii împărății zece împărați vor fi. Și altul să va scula după ei, și acela mai puternic va fi decât cei dintâi și pre trei împărați îi va smeri.

25. Și cuvinte împotriva Celui Preaînalt va grăi și pre sfinții Celui Preaînalt va zdrobi. Și va gândi că poate schimba vremile și legile și să vor da în mâna lui până la vreme și la mijlocul vremii.

26. Și judecata va șede, ca să se ia puterea și să se zdrobească și să piară până în sfârșit.

27. Iară împărăția și puterea și mărimea împărăției, carea iaste supt tot ceriul, să se dea norodului sfinților Acelui Preaînalt, a Căruia împărăție, împărăție veacinică iaste; și toți vor sluji Lui și vor asculta de El».

28. Până aici sfârșitul cuvântului. „Eu, Daniil, mult mă turburam cu gândurile mele și fața mea s-au schimbat întru mine, iară cuvântul în inima mea l-am țânut.

Cap 8

91r *Vedenia de areatele cel cu doao coarne și de țapul cu unul, și după aceea cu patru coarne, care || au învins pre areate. A căroro cela pre împăratul medeanilor și a perseanilor însămnează, iară acesta, pre împăratul grecilor. Aduge-să prorocia de împăratul cel nerușinat și de tirăniia lui, de viclesug și de mândrie, carele fără mână să va zdrobi.*

1 n anul al treilea al împărăției lui Valtasar împăratului, vedenie s-au arătat mie, eu, Daniil, după ceea ce văzusăm în început.

2 Văzut-am în vedenia mea, fiind în coșteiuil Susi, care iaste în ținutul Elam. Și am văzut în vedenie a fi eu pre poarta Ulaii.

3. Și am rădicat ochii miei și am văzut și, iată, un areate sta înaintea mocirlii, având coarne înalte, și unul mai înalt decât altul, și crescând după aceea.

4. Am văzut areatele cu coarnele vânturând spre apus și spre crivețu și spre miazăzi, și toate fiarale nu-i putea sta împotriva, nici a să izbăvi din mâna lui. Și au făcut după vrearea sa și s-au mărit.

5. Și eu înțelegeam. Și, iată, un țap de capre vinea de cătră apus pre fața a tot pământul și nu atingea pământul, iară țapul avea un corn mare între ochii săi.

6. Și au venit până la areatele cel cornut care văzusem stând înaintea porții și au alergat cătră el în răpegiunea țării sale.

7. Și, apropiindu-să de areate, s-au sălbătăcit asupra lui și au lovit pre areate și i-au sfărâmat doao coarne; și nu putea areatele a-i sta împotriva și, izbindu-l pre pământ, l-au călcat și nime nu putea slobozi areatele din mâna lui.

91v 8. Iară țapul caprelor mare s-au făcut foarte. Și, crescând, s-au făcut corn mare și au | răsărit patru coarne supt acela, prin patru vânturile ceriului.

9. Iară dintr-unul de-acealea au ieșit un corn mititel și s-au făcut mare spre amiazăzi și spre răsărit și spre tărie.

10. Și s-au mărit până la țăriia ceriului și au oborât din tărie și din steale și le-au călcat.

11. Și până la căpeteniia țării s-au mărit. Și de la acela au luat jârtvă pururea și i-au oborât locul sfințirii lui.

12. Și tărie au dat lui spre jârtva cea de pururea pentru păcate. Și să va aștearne adevărul pre pământ și va face și va spori.

13. Și am auzit pre unul din sfinți grăind. Și au zis un sfânt altuia, nu știu căruia, grăind: «Până când vedenia, și jârtva de pururea, și păcatul pustiirii care s-au făcut, și jârtvealnicul, și țaria să va călca?»

14. Și au zis lui: «Până la sara și dimineața, zile doao mii trei sute, și să va schimba jârtvealnicul».

15. Și au fost, când vedeam eu, Daniil, vedenia și căutam înțeleagerea. Iată, au stătut înaintea mea ca o față de om.

16. Și am auzit glas de om între Ulaii. Și au strâgat și au zis: «Gavriile, fă să înțeleagă acesta vedenia!».

17. Și au venit și au stătut aproape unde eu stam. Și deacă venise, spăimântându-mă, am căzut pre fața mea. Și au zis cătră mine: «Înțeleage, fiul omului, că în vremea sfârșitului să va plini vedenia».

18. Și, grăind cătră mine, am căzut cu fața la pământ. Și m-au atins și m-au pus în treapta mea. ||

19. Și mi-au zis: «Eu voi arăta ție ceale ce vor fi în acea mai de pre urmă a blăstămului, 92r
căci că era vremea sfârșitului său.

20. Areatele, care l-ai văzut având coarne, împăratul medeanilor iaste și al perseanilor.

21. Iară țăpul caprelor împăratul grecilor iaste, și cornul cel mare, ce era între ochii lui, acela e împăratul dintâi.

22. Iară pentru că, frângându-să acela, s-au sculat patru pentru el, patru împărați din neamul lui să vor scula, ci nu întru tăria lui.

23. Și după împărăția lor, crescând nedreptățile, să va scula un împărat nerușinat cu fața și înțelegând întrebările.

24. Și să va învărtoșa tăria lui, iară nu întru puterile sale. Și mai mult de-a să putea creade, toate le va jefui și va spori și va face, și va omori pre cei tari și pre norodul sfinților,

25. După vrearea sa. Și să va îndrepta vicleșugul în mâna lui și inima să va mări, și în prisosirea a toate lucrurile va ucide pre mulți. Și împotriva căpeteniilor căpeteniilor să va scula și fără mână să va zdrobi.

26. Și vedenia sara și dimineața carea s-au zis adevărată e. Tu, dară, însămnează vedenia, că după multe zile va fi».

27. Și eu, Daniil, m-am slăbănogit și am bolit câteva zile. Și dacă m-am sculat, făceam lucrurile împăratului și mă amețeam despre vedenie și nu era cine să o tâlcuiască”.

Cap 9

*După rugăciunea lui Daniil, cu carea mărturisește cum că jidovii, pentru ale sale și ale părinților păcate, au venit spre mare năcăji |re, cerând mila lui Dumnezeu cătră norodul său, 92v
i să face descoperirea a șeptezeci de săptămâni până la ungera Sfântului Sfinților; și de moartea Domnului Hristos, și de norodul Lui ce are a peri, și despre urăciunea pustiirii în bisearică.*

1. n anul dintâi a lui Darie, fiului Asferi, din sămânța medeanilor, care au poruncit preste împărăția haldeilor.

*Ierim. 25, 11 și 29, 10. 2. „În anul întâi al împărăției lui, eu, Daniil, am înțeles în cărți *numărul anilor, despre carea s-au făcut cuvântul Domnului cătră Ieremie prorocul, ca să se plinească a pustiirii Ierusalimului șeptezeci de ani.

3. Și am pus fața cătră Domnul, Dumnezeul mieu, a mă ruga și a-L ceare în posturi, în sac și în cenușe.

*2 Ezdra 5. 4. Și m-am rugat Domnului, Dumnezeului mieu, și m-am mărturisit și am zis: *Rogu-mă, Doamne, Dumnezeule cel mare și groaznic, Cel ce păzești așezământul și mila celor ce Te iubeasc și păzesc poruncile Tale,

*Var. 1, 17. 5. *Păcătuit-am, nedreptate am făcut, necredincios am lucrat, și ne-am depărtat și ne-am abătut de la căile Tale și de la judecări.

6. N-am ascultat de slugile Tale, prorocii, carii au grăit întru numele Tău împăraților noștri, căpeteniilor noastre, părinților noștri și a tot norodul pământului.

7. Ție, Doamne, dreptatea, iară noao, rușinea feații, precum iaste astăzi bărbatului Iudei și lăcuiitorilor Ierusalimului și a tot Israilul, celor ce sânt aproape și celor ce-s departe, întru toate locurile la carele i-ai lepădat pentru nedreptățile lor, cu carele au păcătuit împotriva Ta.

8. Doamne, noao rușinea obrazului împăraților noștri, căpeteniilor noastre și părinților || noștri, carii au păcătuit. 93r

9. Iară Ție, Doamne, Dumnezeului nostru, mila și îmblânzirea, că ne-am depărtat de la Tine.

10. Și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să umblăm în leagea Lui, carea ne-au pus noao prin slugile sale, prorocii.

*2 Leage 27, 14. 11. Și tot Israilul au trecut leagea Ta și s-au abătut, ca să nu auză glasul Tău, și s-au strecurat preste noi blăstăm și urărea, *carea s-au scris în cartea lui Moisi, slujii lui Dumnezeu, că am păcătuit.

12. Și au așezat cuvintele sale care au grăit preste noi și preste căpeteniile noastre, carii ne-au judecat, ca să aducă preste noi mare rău, care n-au mai fost supt tot ceriul precum s-au făcut în Ierusalim.

13. Precum iaste scris în leagea lui Moisi, tot răul acesta au venit preste noi și nu ne-am rugat feații Tale, Doamne, Dumnezeuul nostru, ca să ne întoarcem de cătră nedreptățile noastre și să gândim de adevărul Tău.

14. Și s-au deșteptat Domnul preste răotate și o au adus preste noi. Drept e Domnul, Dumnezeuul nostru, întru toate lucrurile Lui care au făcut, că n-am auzit glasul Lui.

15. *Și acum, Doamne, Dumnezeuul nostru, Cel ce ai scos pre norodul Tău din pământul Eghiptului întru mână tare și Ț-ai făcut nume ca zioa aceasta, păcătuit-am, nedreptate am făcut.

*Var. 2, 11.
Ieșir. 14, 22.

16. Doamne, întru toată dreptatea Ta, întoarcă-să, rogu-mă, mânia Ta și iuțimea Ta de la cetatea Ta, Ierusalimul, și de la muntele Tău cel sfânt, că, pentru păcatele noastre și nedreptățile părinților noștri, Ierusalimul și norodul Tău spre ocară sânt tuturor prinprejurul nostru. |

93v 17. Acum, dară, auzi, Dumnezeuul nostru, rugăciunea slugii Tale și cearerile lui și arată fața Ta preste jârtvealnicul Tău cel pustiu, pentru Tine însuși.

18. Pleacă, Dumnezeuul meu, ureachea Ta și auzi, deschide ochii Tăi și vezi pustiirea noastră și cetatea preste carea s-au chemat numele Tău, că nu întru îndreptările noastre așternem rugăciunile înaintea feații Tale, ci întru milele Tale ceale multe.

19. Ascultă, Doamne! Îmblânzește-Te, Doamne! Ia aminte și fă! Nu zăbovi pentru Tine însuși, Dumnezeuul meu, că numele Tău s-au chemat preste cetatea și preste norodul Tău!

20. Și încă eu grăind și rugându-mă mărturisindu-mi păcatele mele și păcatele norodului meu, Israil, și așternându-mi rugăciunile înaintea Dumnezeuului meu, pentru muntele Dumnezeuului meu cel sfânt,

21. Încă grăind eu în rugăciune, iată, bărbatul Gavriil, pre carele văzusem întru vedenie din ceput, degrabă zburând, m-au atins în vremea jârtvii de sara.

22. Și m-au învățat și mi-au grăit și au zis: «Daniil, acum am ieșit să te învățu și să înțelegi.

23. Din începutul rugăciunilor tale au ieșit cuvântul, iară eu am venit să-ți spuiu că bărbatul doririlor ești. Tu, dară, ia aminte cuvântul și înțeleage vedeniia.

24. *Șeaptezeci de săptămâni s-au scurtat preste norodul tău și preste cetatea ta cea sfântă, ca să se sfârșască nelegiuirea și sfârșit să ia păcatul, și să se șteargă nedreptatea cea veacinică, și să se plinească vedeniia și prorocia, și să să ungă Sfântul Sfinților.

*Ioan 1, 45.

25. Să știi, dară, și ia aminte: De la ieșirea cuvântului ca iarăși să să zidească Ierusalimul până la Hristos povățuitorul, săptămâni șeapte, și săptămâni șasazăci și doao vor fi. Și iarăși să va zidi ulița și zidurile întru strămtoarea vreamilor. ||

94r 26. Și după săptămâni șasazeaci și doao să va ucide Hristos și nu va fi norodul Lui care-L va tăgădui. Și cetatea și jârtvealnicul îl va răsipi norodul cu viitorul povățuitoriu. Și sfârșitul ei, jefuirea, și după sfârșitul războiului, pustiirea.

27. Și va întări legătura multora o săptămână și în mijlocul săptămânii va scădea junghiiarea și jârtva. Și *va fi în bisearică urăciunea pustiirii și până la mântuire și la sfârșit va rămânea pustiirea»”.

*Math. 24, 15.

Cap 10

După ce să năcăjise Daniil, veade un bărbat cu de in îmbrăcat, carele aici să scrie, și, înfricoșându-să și tremurând, să întăreaște o dată și iarăși. Despre împrotivitorul căpeteniia perseanilor, despre căpeteniia grecilor și despre Mihail, căpeteniia jidovilor, carele sângură le ajută.

1. n anul al treilea al Chirului, împăratului pearsilor, cuvânt s-au descoperit lui Daniil, cu policra Valtasar; și cuvânt adevărat și mărie mare și au înțeles cuvântul, că înțeleagerea e de lipsă în vedenie.

2. „În zilele acealea, eu, Daniil, jeleam trei săptămâni,

3. Și pâine dorită n-am mâncat, și carne și vin n-au intrat în gura mea, ci nici cu ungere m-am uns până când s-au împlut zilele a trei săptămâni.

4. Iară în zioa lunii dintâi a doaozeci și patru eram lângă râul cel mare, care e Tigris.

5. Și am rădicat ochii miei și am văzut. Și, iată, un bărbat cu de in îmbrăcat și coapsele lui încinsă cu aur curat.

6. Și trupul lui ca hrisolithul, și fața lui ca fața fulgerului, și ochii lui ca fălinariul ce arde, și nădrajii lui și ceale din jos până la picioare ca fața aramei ce arde, și glasul cuvintelor lui, | ca glasul mulțimei.

94v

7. Și am văzut eu, Daniil, sângur vedenia, iară bărbații cari era cu mine nu o au văzut, ci groază mare au căzut preste dânșii și au fugit la ascunsă.

8. Iară eu sângur lăsat fiind, am văzut această mare vedenie și n-au rămas întru mine putere, ci și fața mea s-au schimbat întru mine și m-am veștezeit, nici am avut ceva putere.

9. Și am auzit glasul cuvintelor lui și, auzând, zăceam așternut pre fața mea și obrazul meu zăcea pre pământ.

10. Și, iată, o mână m-au apucat și m-au rădicat pre jenunchele mele și pre deagetele mânilor mele.

11. Și au zis cătră mine: «Daniil, bărbatul doririlor, înțeleage cuvintele care Eu grăiesc cătră tine și stăi în treapta ta, că acum sânt trimis la tine». Și deacă-m zisease cuvântul acesta, am stătut tremurând.

12. Și au zis cătră mine: «Să nu te temi, Daniil, că din zioa dintâi, din carea ai pus inima ta a înțeleage, ca să te năcăjești înaintea Dumnezeului tău, auzitu-s-au cuvintele tale și eu am venit pentru cuvintele tale.

13. Iară căpeteniia împărății perseanilor mi-au stat împotivă doaozeci și cinci de zile. Și, iată, Mihail, unul dintre căpeteniile ceale dintâi, au venit spre ajutorul Meu, și Eu am rămas acolo lângă împăratul perseanilor.

14. Și am venit ca să te învățu ceale ce vor fi norodului tău în zilele ceale mai de pre urmă; că încă vedenia în zile».

15. Și grăindu-mi cu aceste cuvinte, am plecat obrazul meu la pământ și am tăcut.

16. Și, iată, ca o asămănare de fiul omului | | au atins buzele mele și, deșchizând gura mea, am grăit și am zis cătră Cel ce sta în prejma mea: «Domnul meu, întru vederea Ta s-au slobozit închieturile mele și nici o putere au rămas în mine.

95r

17. Și cum va putea sluga Domnului meu a grăi cu Domnul meu? Că nici o putere au rămas întru mine, ci și aburul meu să închide».

18. Și iarăși m-au atins ca o vedeare de om și m-au întărit.

19. Și au zis: «Să nu te temi, bărbatul doririlor, pace ție! Întărește-te și fii vârtos!». Și grăind cu mine, m-am întărit și am zis: Grăiaște, domnul meu, că m-ai întărit.

20. Și au zis «Au doară știi pentru ce am venit la tine? Și acum mă voi întoarce, să oștesc împotivă căpetenii perseanilor». Și, când eu ieșeam, s-au arătat căpeteniia grecilor venind.

21. Însă voi vesti ție ce s-au însămnat în scrisoarea adevărului și nime nu e ajutorul meu întru toate acestea, fără numai Mihail, căpeteniia voastră.

Cap 11

Prorocia de împărății perseanilor și de împăratul grecilor. De războaie și de leșuiri între împărății austrului și a crivețului; și de împăratul carele pre Dumnezeul dumnezeilor nu-L va socoti, ci multe împotivă Lui va grăi. Și care ținuturi vor scăpa de el și pre care va stăpâni.

1. **I**ară eu de la anul dintâi a lui Darie Medeanul stam, ca să se întărească și să se învățoșaze.

2. Și acum adevărul voi vesti ție. Iată, încă trei împărați vor sta în Pearsia, și al patrulea să va îmbogăți cu multe averi preste toți; și deacă va birui cu bogățiile sale, va invita pre toți asupra împărății grecilor.

3. Iară să va scula împărat tare și va stăpâni cu putere multă și va face ce-i va plăcea.

4. Și când va sta, să va zdrobi împărăția lui și | să va împărți în patru vânturile ceriului, ci nu în rămășițele lui, nici după puterea lui cu carea au stăpânit, că să va rumpe împărăția lui și spre cei din afară, afară de aceștea.

95v

5. Și să va întări împăratul austrului, și din căpeteniile lui va birui preste el și va domni cu stăpânire, că mare e domnia lui.

6. Și după sfârșitul anilor să vor împreuna. Și fata împăratului de la austru va veni la împăratul crivețului a face prietenie și nu va dobândi tărie brațului, nici va sta sâmbânța ei; și să va da aceea și cei ce o au adus, tinerii ei, și cei ce o întărea în vremi.

7. Și va sta din odrasla rădăcinilor ei sad. Și va veni cu oaste și va intra în ținutul împăratului crivețului și rău să va sluji cu dânșii și-i va dobândi.

8. Încă și pre dumnezeii lor și ceale cioplite, și vasele ceale scumpe de argint și de aur, roabe, le va duce în Egipt. Acela va birui pre împăratul crivețului.

9. Și va intra spre împărăție împăratul austrului și să va întoarce la pământul său.

10. Iară fiii lui să vor chema și vor aduna mulțime de oaste multe. Și va veni grăbind și noroând și să va întoarce și să va întârâta și să va lovi cu vârtutea lui.

11. Și chemat fiind împăratul austrului, va ieși și va oști asupra împăratului crivețului și va găti mulțime foarte și să va da mulțime în mâna lui.

12. Și va prinde mulțimea și să va înălța inima lui și va oborî multe mii, ci nu va birui.

96r 13. Că să va întoarce împăratul crivețului și va goni mulțime cu mult mai mare decât dintâi și, întru sfârșitul vreamilor și al anilor, va veni grăbind cu oaste mare și cu || averi foarte.

14. *Și în vremile acealea mulți să vor scula asupra împăratului de la austru, și fiii celor nelegiuți ai norodului tău să vor rădica ca să plinească vedenia și vor cădea.

*Isaie 19, 16.

15. Și va veni împăratul crivețului și va aduna șanțul și va prinde cetățile ceale întărite. Și brațele austrului nu vor suferi și să vor scula aleșii lui a sta împotrivă și nu va fi puteare.

16. Și va face venind preste ea după plăcerea sa și nu va fi cine să stea împotriva feații lui; și va sta pre pământul cel cinstit și să va sfârși în mâna lui.

17. Și va pune fața sa, să vie a prinde toată împărăția lui; și dreapte va face cu el și pre fata muierilor o va da lui, ca să o surpe; și nu va sta, nici a lui va fi.

18. Și va întoarce fața sa spre ostroave și va prinde multe și a înceta va face pre căpetenia ocărăi sale, și ocară lui să va întoarce spre el.

19. Și va întoarce fața sa la împărăția pământului său și să va poticni și va cădea și nu să va afla.

20. Și va sta în locul lui cel mai urgisit și nevreadnic de podoaba împărătească; și între puține zile să va zdrobi, nu întru iuțime, nici în războiu.

21. Și va sta în locul lui urgisit și nu i să va da cinste împărătească; și va veni în taină și va dobândi împărăția cu înșelăciune.

22. Și brațele luptătorului să vor birui de cătră fața lui și să vor întoarce, încă și povățuitoriul legăturii.

23. Și, după prietenie, va face cu el vicleșug și să va sui și va birui cu puțin norod.

96v 24. Și în cetăți avute și mănoasă va intra și va face ceale ce nu făcuse părinții lui și părin | ții părinților lui: răpiri și prăzi și bogățiile lor le va răsipi; și împotriva gândurilor celor tari să va duce, și aceasta până la vreamă.

25. Și să va întârâta tăria lui și inima lui asupra împăratului de la austru cu oaste mare; și împăratul austrului să va chema la războiu cu mult ajutoriu și tare foarte, și nu vor sta, că vor face împotriva lui sfaturi.

26. Și, mâncând pâine cu el, îl vor zdrobi, și oastea lui să va supune și vor cădea mulți omorâți.

27. Și a doi împărați inima va fi a face rău și la o masă vor grăi minciună și nu vor spori, că încă sfârșitul e spre altă vreamă.

28. Și să va întoarce la pământul său cu averi, și inima lui, asupra sfântului așezământ; și va face și să va întoarce la pământul său.

29. În vreamă rânduită să va întoarce și va veni la austru; și nu va fi celui dintâiu, aseamenea cel mai de pre urmă.

30. Și vor veni asupra lui corăbii și râmleani. Și să va lovi și să va întoarce și să va aprinde asupra așezământului jertvealnicului și va face; și să vor întoarce și va gândi asupra celor ce au părăsit așezământul jirtvealnicului.

31. Și brațe dintr-însul vor sta și vor pângări jirtvealnicul tării și vor depărta jârtva cea de pururea și vor da urăciunea spre pustiire.

32. Și cei necredincioși vor fățarnici cu vicleșug, iară norodul, știind pre Dumnezeul său, va dobândi și va face.

33. Și cei învățați în norodu vor învăța pre mulți, și vor cădea de sabie și flacăra și de robie și de răpirea zilelor.

34. Și, deacă vor cădea, să vor rădica cu ajutoriu puțin și să vor lipi de ei mulți cu vicleșug.

35. Și din cei învățați vor cădea, ca să se lămurească și să se aleagă și să se albească până la vremea rân | | duită, că încă altă vreme va fi.

97r

36. Și va face după vremea sa împăratul și să va înălța și să va mări asupra a tot dumnezeul și asupra Dumnezeului dumnezeilor, va grăi mari și să va îndrepta până să va plini mânia; că s-au făcut sfârșirea.

37. Și pre Dumnezeul părinților săi nu-L va socoti; și va fi întru poftetele femeilor, nici unul dintre dumnezei va griji, că împotriva a toate să va scula.

38. Iară pre dumnezeu Mauzim în locul său îl va cinsti; iară pre dumnezeul pre care nu l-au știut părinții lui va cinsti cu aur și cu argint și cu piatră scumpă și cu lucruri scumpe.

39. Și va face să întărească pre Mauzim cu dumnezeul cel strein, pre care l-au cunoscut, și va înmulți slava și le va da putere întru multe și pământul va împărți în dar.

40. Și în vremea rânduită va război împotriva lui împăratul austrului, și ca un povoiu va veni asupra lui împăratul crivețului, cu căruță și cu călărași și cu ceată mare și va intra pre pământuri și va zdrobi și va trece.

41. Și va intra pre pământul cel mărit și multe vor cădea; și sânzura acestea să vor mântui din mâna lui Edom și Moav și începutul fiilor Ammon.

42. Și va trimite mâna sa preste pământuri, și pământul Eghiptului nu va scăpa.

43. Și va stăpâni comori de aur și de argint și toate ceale scumpe ale Eghiptului; și prin Livia și prin Ethiopia va trece.

44. Și-l va turbura veasta de la răsărit și de la crivețu; și va veni cu mulțime mare, ca să zdrobească și să omoară pre mulți.

45. Și va înfinge cortul său Apadnului între mări, preste muntele cel cinstit și sfânt; | și 97v
va veni până la vârful lui și nime nu-i va agiuta.

Cap 12

După mare năcăjire apoi să vor mântui rămășițele jidovilor și, dintre morți, cariiva vor învia la viață și cariiva la ocară. Iară cei învățați și învățători vor străluci. Despre doi ce stau la țărnișii râului și de bărbatul, cu de in îmbrăcat, care deschide așezământul vremii, și de plinirea aceștii prorociei după vremea rânduită.

1. ară în vremea aceea să va scula Mihail, căpeteniia cea mare, care stă pentru fiii norodului tău; și va veni vremea carea n-au fost de-atunci, de când limbile au început a fi, până la vremea aceea; și în vremea aceea să va mântui norodul tău tot, care să va afla scris în carte.

*Math. 25, 45. 2. Și mulți din cei ce dorm în praful pământului să vor trezvi, *alții spre viața veacinică, iară alții spre ocară, ca să vază pururea.

*Sus 3, 6. 3. Iară cei ce vor fi învățați *vor sclipi ca strălucirea tării; și cei ce învață spre dreptate pre mulți, ca stealele în veacii veacilor.

4. Iară tu, Daniil, închide cuvintele și pecetluiaște cartea până la vremea rânduită. Mulți vor trece și de multe fealiuri va fi știința».

5. Și am văzut eu, Daniil, și, iată, ca doi alți sta, unul dincoace pre țărnișele râului și altul dincoalea, în celalalt țărnișele râului.

6. Și am zis bărbatului celui îmbrăcat cu de in, care sta pre apele râului: «Până când sfârșitul acestor minunate?» | |

*Apoc. 10, 5. 7. Și am auzit pre bărbatul cel îmbrăcat cu de in, care sta pre apele râului, *deacă-și 98r
râdicase dreapta și stânga sa spre ceriu, și să jurase pre Cel Viu în veac, că spre vreme și vremi și mijlocul vremii. Și deacă să va plini răsipirea mâinii norodului celui sfânt, să vor plini toate acestea.

8. Și eu am auzit și n-am înțeles și am zis: «Domnul mieu, ce va fi după acestea?»

9. Și au zis: «Mergi, Daniile, că s-au închis și s-au pecetluit cuvintele până la vremea cea rânduită.

10. Aleage-să-vor și să vor nălbi și ca focul să vor lămuri mulți; și necredincios vor lucra cei necredincioși, nici vor înțeleage toți necredincioșii, iară cei învățați vor înțeleage.

11. Și de la vremea când să va lua jârtva cea de pururea și să va pune urăciunea spre pustiire, zile o mie doao sute noaozeci.

12. Fericit care așteaptă și au ajuns până la zile trei sute treizeci și cinci.

13. Iară tu mergi la Cel Rânduit și te vei odihni și vei sta în soartea ta în sfârșitul zilelor».

Până aici cetit pre Daniil în izvodul oureiesc. Ceale ce urmează până la sfârșitul cărții, din tipărita lui Theodotion s-au scos.

Cap 13

98v *Pre curata Susana, nerușinații bătrâni, neputându-să dezmierda cu împreunarea ei, mincinos de precurvie o pârâsc. Ci la moar| te ducându-să și rugându-să, o au auzit Dumnezeu. Și prin copilul Daniil, din gura sa învinși fiind bătrânii, cu judecata împrumutării norodul îi ucide.*

1. **S**i era un om lăcuind în Vavilon și numele lui, Ioachim.
2. **S**și au luat muiare pre nume Susana, fata lui Helchie, frumoasă foarte și temătoare de Dumnezeu.
3. Că părinții ei, fiind drepti, au învățat fata sa leagea lui Moisi.
4. Și era Ioachim bogat foarte și era lui pomot aproape de casa sa. Și la dânsul curgea jidovii, căci că era mai cinstit decât toți.
5. Și s-au rânduit din norod doi bătrâni judecători în anul acela, despre carii au grăit Domnul că au ieșit nedreptatea din Vavilon de la bătrânii judecători, carii să vedea a îndrepta norodul.
6. Aceștia des umbra la Ioachim; și vinea la ei toți cei ce avea judecăți.
7. Și întorcându-să norodul de amiazăzi, intra Susana și să preambila în pometul bărbatului său.
8. Și o vedea bătrânii în toate zilele întrând și preambulându-să și s-au aprins spre pofta ei.
9. Și au întors sâmtirea sa și au plecat ochii săi, să nu vază ceriul, nici să-și aducă aminte de judecățile dreptilor.
10. Și era amândoi răniți de dragostea ei, nici ș-au spus unul altuia durearea sa.
11. Că să rușina a-și spune pofta sa, vrând a să culca cu dânsa.
12. Și lua aminte în toate zilele mai cu de-adinsul a o vedea. Și au zis unul cătră altul: ||
- 99r 13. „Să ne ducem acasă, că ceasul prânzului iaste”. Și, ieșind, s-au depărtat de la sâneși.
14. Și deacă s-au întors, s-au împreunat. Și întrebând unul de la altul pricina, ș-au mărturisit pofta sa. Și atunci împreună au rânduit vreamă când o ar putea afla sângură.
15. Și au fost luându-i aminte zi de prilej, au intrat ea oarecând, ca ieri și alaltăieri, mai cu doao feate și au vrut a să spăla în pomet, că era zăduh.
16. Și nu era acolo cineva, fără cei doi bătrâni ascunși și privind la dânsa.
17. Și au zis feator: „Aduceți-m untdelemn și săpun, și ușa pometului încuiați, să mă spăl”.
18. Și au făcut precum poruncise. Și au încuiat ușa pometului și au ieșit prin prilaz, să aducă ceale ce poruncise. Și nu știia pre bătrâni înlontru a fi ascunși.
19. Iară, deacă au ieșit featele, s-au sculat cei doi bătrâni și au alergat la ea și au zis:
20. „Iată, ușile pometului închise sânt și nime nu ne veade, și noi întru pofta ta sântem. Pentru aceeaa fă-ne voia și te meastecă cu noi.

21. Iară de nu vei vrea, vom zice împotriva ta mărturie că au fost cu tine un tânăr și pentru această pricină ai mânat featele de la tine.

22. Suspinau-au Susanna și au zis: „Strâmtoare-m iaste de pretutindini, că, de voi face aceasta, moartea mie iaste, iară de nu voi face, nu voi scăpa de mânil voastre.

23. Ci mai bine e mie fără lucrare a cădea în mânil voastre decât a păcătui înaintea Domnului”.

24. Și au strâgat cu glas mare Susanna. Și au strâgat și bătrânii asupra ei.

25. Și au alergat unul la ușile pometului și le-au deșchis. |

26. Și, auzând strâgarea slugile casii în pomet, au năvălit prin prilazu să vază ce iaste. 99v

27. Iară după ce au grăit bătrânii, s-au rușinat slugile foarte, că niceodată nu să zisease cuvânt de acest fealiu despre Susanna. Și s-au făcut zioa de mâne.

28. Și deacă au venit norodul la Ioachim, bărbatul ei, au venit și cei doi bătrâni plini de nedreaptă gândire asupra Susannii, ca să o omoară.

29. Și au zis înaintea norodului: „Trimiteți la Susanna, fata lui Helchie, muiarea lui Ioachim”. Și îndată au trimis.

30. Și au venit cu părinții și cu fiii și cu toate rudeniile sale.

31. Iară Susanna era jingașe foarte și frumoasă cu vedeara.

32. Iară nedreptii aceia au poruncit să o deasopere (că era acoperită) ca încai așa să să sature de frumseștea ei.

33. Și plângea ai săi și toți cei ce o cunoscuse.

34. Și sculându-să doi bătrâni în mijlocul norodului, au pus mânil sale preste capul ei,

35. Carea plângând s-au uitat spre ceriu, că era inima ei nădeajde având întru Domnul.

36. Și au zis bătrânii: „Umblând noi în pomet sânguri, au intrat aceasta cu doao feate și au încuiat ușile pometului și au trimis featele de la sâne.

37. Și au venit la ea un tinăr, ce era ascuns, și s-au culcat cu ea.

38. Iară noi fiind în unghetu pometului, văzând nedreptatea, am alergat la ei și i-am văzut împreună mestecându-să.

39. Și pre el adecă nu l-am putut prinde, că mai tare decât noi era și, deșchi | zând ușea, 100r
au sărit.

40. Iară pre aceasta apucând-o, o am întrebat ce tinăr ar fi și n-au vrut a ne spune. Acestui lucru martori sântem”.

41. Crezut-au lor mulțimea ca bătrânilor și judecătorilor norodului și o au osândit spre moarte.

42. Și au strâgat cu glas mare Susanna și au zis: „Dumnezeule cel veacnic, cunoscătoriul celor ascunse, cel ce știi toate mai înainte de-a fi,

43. Tu știi că mincinoasă mărturie au adus asupra mea. Și, iată, moriu, nimică de acesteia făcând, care aceștia cu răotate au alcătuit asupra mea!”

44. Și au auzit Domnul glasul ei.

45. Și când o ducea la moarte, au deșteptat Domnul Duhul cel Sfânt a pruncului celui mai tinăr, a căruia nume, Daniil.

46. Și au strâgat cu glas mare: „Curat sânt eu de sângele aceștia”.

47. Și, întorcându-să tot norodul cătră el, au zis: „Ce cuvânt e acesta, care tu grăiești?”

48. Carele, stând în mijlocul lor, au zis: „Așa, nebunilor, fiii lui Israil, nejudicând, nici ce e adevărat cunoscând, ați osândit pre fata lui Israil!”

49. Întoarceți-vă la judecată, că mincinoasă mărturie au grăit asupra ei”.

50. Și s-au întors norodul cu graba și au zis lui bătrânii: „Vino și șezi în mijlocul nostru și ne spune, că ție Dumnezeu Ț-au dat cinstea bătrâneștelor”.

51. Și au zis cătră ei Daniil: „Despărțiți-i unul de cătră altul departe și-i voi judeca”.

52. Și deacă s-au despărțit unul de cătră altul, au chemat pre unul dintre ei și au zis cătră | el: „Cel ce ești învechit de zile reale, acum au venit păcatele tale care luca mai înainte, 100v

53. Judecând judecăți nedreapte, asuprind pre cei nevinovați și slobozând pre cei vinovați, zicând Domnul: *«Pre cel nevinovat și drept nu-l vei ucide».

54. Acum, dară, deacă o ai văzut, spune supt ce copaciu i-ai văzut împreună vorbind”. Carele au zis: „Supt schin”.

55. Și au zis Daniil: „Drept ai mințit în capul tău, că, iată, îngerul lui Dumnezeu, luând de la El judecată, va tăia capul tău pe mijloc”.

56. Și depărtând pre acela, au poruncit a veni celaalalt și au zis lui: „Sămânța lui Hanaan, și nu a Iudei, frâmseștea te-au înceluit și pofta au întors inima ta.

57. Așa făceai featelor lui Israil, și eale temându-să grăia voao, iară fata Iudei n-au suferit nedreptatea voastră.

*Ieșir. 26, 7.

58. Acum, dară, spune-mi supt ce copaciu i-ai aflat vorbind împreună?” Carele au zis: „Supt prin”.

59. Și i-au zis lui Daniil: „Drept ai mințit și tu în capul tău, că rămâne îngerul Domnului, sabie având, să te taie pe mijloc și să vă omoară”.

60. Și au strâgat toată ceata cu glas mare și bine au cuvântat pre Dumnezeu, Cel ce mântuiaște pre cei ce să nădăjduiesc într-Însul.

61. *Și s-au sculat împreună asupra celor doi bătrâni (că-i învinsease Daniil, din gura sa mărturie mincinoasă a fi zis) și le-au făcut, precum rău lucruse asupra aproapelui, *2 Leage 19; 18, 19.

62. Să facă după leagea lui Moisi. Și i-au omorât, și s-au mântuit sângele cel nevinovat în zioa aceea. ||

101r 63. Iară Helchie și muiarea lui au lăudat pre Dumnezeu pentru fata sa, Susanna, cu Ioachim, bărbatul ei, și cu toate rudeniile, că nu s-au aflat într-însa lucru urât.

64. Iară Daniil s-au făcut mare înaintea norodului din zioa aceea și după aceea.

65. Și împăratul Astiaghis s-au pus la părinții săi și au luat Chirul Persanul împărăția lui.

Cap 14

Vicleniile preoților idolului Vil, carii bucatele ce i să punea într-ascuns le ducea, împăratului prin Daniil s-au deascoperit. Și aceia ucigându-să, idolul cu bisearica sa s-au râsipit. Aseamenea și bălaurul pre care-l cinstea vaviloneanii, aruncându-i în gură o mestecătură din rășină, untură și din peri făcută, Daniil l-au omorât. Pentru aceea, după pofta vaviloneanilor, s-au trimis în lacul leilor, nevătămat fiindu-să și aducându-să, prin prorocul Avacuc din Iudeea, prânz. Carea văzând împăratul, protivnicii lui îndată de lei îmbucați fiind, poruncește tuturor să se teamă de Dumnezeul lui Daniil.

1. i era Daniil oaspățul împăratului și cinstit preste toți priiatinii lui.

2. Și era un idol la vaviloneani, pre nume Vil. Și să da pre sama lui în toate zilele măsuri de făină doaosprăzeace și oi patruzeci și șase veadre de vin.

3. Și împăratul îl cinstea și să ducea în toate zilele a i să închina, iară Daniil să închina Dumnezeului său. Și i-au zis împăratul: „Căci nu te închini lui Vil?” |

101v 4. Carele răspunzând, au zis: „Că nu mă închin idolilor celor de mână făcuți, ci lui Dumnezeu celui viu, Care au zidit ceriul și pământul și are putearea a tot trupul”.

5. Și au zis împăratul către dânsul: „Au nu să pare ție Vil a fi dumnezeu viu? Au nu vezi câte mână și bea în toate zilele?”

6. Și au zis Daniil răsând: „Nu rătăci, împărate, că acesta dinlontru de pământ iaste, și din afară de aramă, nici au mâncat cândva”.

7. Și, mâniindu-să împăratul, au chemat preoții lui și le-au zis: „De nu-m veți spune cine iaste care mână cheltuiialele aceastea, veți muri.

8. Iară de veți arăta cum că Vil mână aceastea, va muri Daniil, căci că au blăstămat spre Vil”. Și au zis Daniil împăratului: „Fie după cuvântul tău”.

9. Și era preoții lui Vil șaptezeaci, afară de muieri și de prunci și de fii. Și au venit împăratul cu Daniil în bisearica lui Vil.

10. Și au zis preoții lui Vil: „Iată, noi ieșim afară, și tu, împărate, pune bucatele și vinul meastecă, și încuie ușa și o pecetluliaște cu inelul tău.

11. Și când vei întra dimineața, de nu vei găsi toate mâncate de Vil, cu moarte vom muri; sau Daniil, cel ce au mințit împotriva noastră”.

12. Și nu băga în samă căci că făcuse pe supt masă întrare ascunsă și prin aceea întra pururea și le îmbuca.

13. Și au fost, după ce au ieșit ei, împăratul au pus bucatele înaintea lui Vil. Daniil au poruncit slugilor sale și au adus cenușe și au cernut prin toată bisearica înaintea împăratului. Și ieșind, au închis ușa și, pecetluindu-o cu inelul împăratului, s-au dus. ||

102r 14. Iară preoții au întrat noaptea, după rânduiala sa, și muierile și fiii lor și au mâncat și au beut.

15. Și s-au sculat împăratul dimineață și Daniil cu el.

16. Și au zis împăratul: „Întregi sânt pecețile, Daniil?” Care au răspuns: „Întregi, împărate”.

17. Și îndată, deacă au deșchis ușa, văzând împăratul masa, au strâgat cu glas mare: „Mare iaste Vil și nu iaste la tine ceva vicleșug”.

18. Și au râs Daniil și au ținut pre împăratul să nu între înlăuntru. Și au zis: „Iată fața bisearicii, ia aminte a cui urme sânt acestea”.

19. Și au zis împăratul: „Văz urme de bărbați, de muieri și de copilași”. Și s-au mâniaat împăratul.

20. Atunci au apucat pre preoți și muierile și fiii lor și i-au arătat ușițele ceale ascunse, prin carele intra și mistuia ceale de pe masă.

21. Ucisu-i-au, dară, împăratul, și pre Vil l-au dat în putearea lui Daniil, care l-au surpat pre el și bisearica lui.

22. Și era un bălaur mare în locul acela și-l cinstea vaviloneanii.

23. Și au zis împăratul lui Daniil: „Iată, acum nu poți zice că acesta nu iaste dumnezeu viu. Închină-te, dară, lui”.

24. Și au zis Daniil: „Domnului, Dumnezeului meu mă închin, că Acela e Dumnezeu viu, iară acesta nu e Dumnezeu viu.

25. Iară tu, împărate, dă-mi putere și voiu omorî bălaurul fără sabie și fără toiaș”. Și au zis împăratul: „Îți dau”.

26. Și au luat Daniil rășină și untură | și peri și le-au fiert împreună. Și au făcut frământătură și au dat în gura bălaurului și s-au rupt bălaurul. Și au zis: „Iată pre care cinsteați”.

27. Carea auzând vaviloneanii, s-au aprins foarte și, adunându-să asupra împăratului, au zis: „Jidov s-au făcut împăratul. Pre Vil l-au strâcat, bălaurul l-au omorât și pre preoți i-au ucis”.

28. Și au zis, deacă au venit la împăratul: „Dă-ne pre Daniil, într-alt chip te vom omorî pre tine și casa ta!”

29. Și au văzut împăratul că năvălesc spre el foarte și de sălă le-au dat pre Daniil.

30. Carii l-au trimis în lacul leilor; și era acolo șase zile.

31. Iară în lac era șapte lei și li să da doao trupuri în toate zilele și doao oi, și atunci nu li s-au dat, ca să îmbuce pre Daniil.

32. Și era Avacum prorocul în Iudeea, și acela fiersease mâncare și demicase pâine în troculiță și să ducea la câmp, să ducă săcerătorilor.

33. Și au zis îngerul Domnului cătră Avacum: „Du prânzul ce-l ai lui Daniil în Vavilon, care e în lacul leilor”.

34. Și au zis Avacum: „Doamne, Vavilonul nu l-am văzut și lacul nu-l știu”.

*Ezechiil 8, 3.

35. *Și l-au apucat îngerul Domnului de creștetul lui și l-au purtat de părul capului său și l-au pus în Vavilon lângă lac, în răpejunea duhului său.

36. Și au strâgat Avacum, zicând: „Daniil, sluga lui Dumnezeu, ia prânzul care Dumnezeu ți-au trimis!”

37. Și au zis Daniil: „Adusu-Ț-ai aminte de mine, Dumnezeule, și n-ai părăsit pre cei ce Te iubesc”. ||

38. Și sculându-să Daniil, au mâncat, iară îngerul Domnului au întors pre Avacum la locul său numaidecât.

39. Și au venit împăratul în zioa a șaptea, ca să plângă pre Daniil. Și au venit la lac și s-au uitat înlăuntru, și iată Daniil șezând în mijlocul leilor.

40. Și au strâgat cu glas mare împăratul, zăcând: „Mare ești, Doamne, Dumnezeul lui Daniil!” Și l-au tras afară din lacul leilor.

41. Iară pre cei ce fusease pricina peririi lui i-au aruncat în lac și s-au îmbucat într-o cirtă înaintea lui.

42. Atunci împăratul au zis: „Să se spăimintează toți lăcuiitorii întru tot pământul de Dumnezeul lui Daniil, căci că El e mântuitoriu, Cel ce face seamne și minuni pre pământ, Cel ce au izbăvit pre Daniil din lacul leilor”.

